

Sfântul Nicodim Aghioritul este cunoscut în special pentru editarea Filocaliei grecești, dar și pentru unele scrieri importante precum „Războiul nevăzut“, „Paza celor cinci simțuri“ sau „Carte foarte folositoare de suflet. Sfătuire către duhovnic“, în care explică foarte bine viața duhovnicească și cum putem progresa în urmarea ei. De asemenea, Sfântul Nicodim Aghioritul ne-a lăsat o serie de meditații și fragmente care privesc direct importanța împărtășirii continue.

Dacă refuzăm să ne împărtășim continuu cu Sfintele Taine, atunci ne îndepărtăm efectiv de ceea ce ne-au învățat Sfinții Părinți și de ceea ce ne învață Sfânta Scriptură. Nu vom găsi Părinți ai Bisericii care să recomande îndepărtarea de la primirea Împărtășaniei în condițiile în care nu am săvârșit nici un păcat care să ne împiedice să o primim. În aceste condiții, se cuvine să ne pregătim continuu pentru primirea Sfintelor Taine și să nu mai punem bariere mentale în calea unirii noastre cu Hristos. Cât ne vom ascunde în spatele păcătoșeniei noastre? Dacă duhovnicul ne dă binecuvântarea pentru a ne împărtăși continuu, atunci de ce mai credem în gândurile viclene care ne pun în față unele păcate care nu ne pot opri de la unirea aceasta cu Hristos, ca și cum ar trebui să ne ferim de aceasta? Adevărata evlavie nu constă în a sta departe de Sfânta Împărtășanie, gândindu-ne cât de nevrednici suntem, ci în a ne împărtăși continuu

și a păstra veșnic conștiința că suntem păcătoși, dar că Hristos tocmai pentru aceasta a venit – spre a-i mântui și a-i ajuta pe cei păcătoși: „Este vădit că, cu cât mai des vei face o astfel de pregătire și te vei împărtăși mai des, cu atât mai des vei primi și folosul sufletesc din Sfintele Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre iertarea păcatelor, spre sporirea dumnezeiescului har, spre omorârea patimilor și spre împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. De

aceea, și Sfinții Apostoli, și Sfinții Părinți în Liturghiile și învățăturile lor, toți – cu o gură – îndeamnă pe toți și pe monahi, și pe mireni, care nu sunt oprți de duhovnic, să se pregătească – precum am spus – și să se împărtășească încontinuu cu Sfintele Taine. Căci pe cât se lenevesc și nu se împărtășesc, pe atât mai mult sunt stăpâniți de patimi și păcate“ (Sfântul Nicodim Aghioritul, „Meditație la Taina Sfintei Împărtășanii“, C. apud „Împărtășirea continuă cu Sfintele Taine. Dosarul unei controverse – mărturiile Tradiției“, trad. diac. Ioan I. Ică jr, Sibiu, Ed. Deisis, 2006, p. 311). Nu este de mirare, așadar, că unii creștini ajung să se comporte tot mai pătimas, chiar dacă merg la slujbele Bisericii. De vreme ce nu apelează la Tainele Spovedaniei și Euharistiei, cum ar putea să se elibereze cu adevărat de patimile care le afectează sufletele?

Împărtășirea continuă ne înfrumusețează sufletește

Există biserici unde unii credincioși primesc binecuvântarea de a se împărtăși des, iar ceilalți ajung să îi întrebe aproape cu ură și invidie, cum își permit să facă acest lucru, argumentând că, astfel, „banalizează“ Sfânta Euharistie! Iată cum sub masca evlaviei și a nevredniciei se ascunde în realitate păcatul invidierii aproapelui. Cât de sfinți se consideră unii creștini „nevrednici“ de a primi Sfânta Euharistie, atât de sfinți, încât nu se rușinează să-i atace cu ură pe cei care s-au curățit și au venit cu smerenie și lacrimi pentru a-L primi pe Hristos. Însă și cei care au o falsă smerenie se pot vindeca prin spovedanie și apropierea mai deasă de Sfintele Taine, pentru că aceasta este calea adevăratei vindecări sufletești și a vieții în Hristos. Dacă stăm în întuneric, haideți să ieșim la lumina lui Hristos – un mesaj pe care ni-l transmite în egală măsură și Sfântul Nicodim Aghioritul: „Mulțumește-I lui Dumnezeu, Care ți-a răbdat atâta vreme nerecunoștința, și roagă-L să reverse asupra-ți harul Său. Și pentru că atât S-a smerit încât să ți Se facă și hrană, săvârșind o așa de mare minune pentru folosul tău, să facă și acum această minune și să te preschimbe cu desăvârșire lăuntric, și în iubirea ta învrednicindu-te să te împărtășești des și deplin, pentru sfințirea, curăția și înfrumusețarea ta, ca să te prefaci cu totul curat, cu totul sfânt, cu totul frumos și la suflet și la trup“ (Sfântul Nicodim Aghioritul, „Meditație la Taina Sfintei Împărtășanii“, C, apud „Împărtășirea continuă cu Sfintele Taine...“, p. 311). Cum poți refuza o asemenea înfrumusețare sufletească pe considerentul că ești nevrednic, dar nu suficient de nevrednic încât să te abții să arunci cu noroi în cei care se apropie de Hristos?

Pregătirea continuă pentru primirea Sfintelor Taine

Creștinii care refuză împărtășirea cu Sfintele Taine, chiar dacă nu au păcate opritoare, se lipsesc de un sprijin duhovnicesc fundamental. În esență, fiecare Liturhie la care participăm ar trebui să ne ofere posibilitatea de a primi Sfintele Taine. Pentru cel care nu este oprit să se împărtășească, orice Liturhie la care nu primește Trupul și Sângele Domnului constituie un prilej pierdut de a se uni cu Hristos în mod deplin. Însă, pentru a-L primi pe Hristos încontinuu, se cuvine să ne și pregătim încontinuu, adică să ne gândim mai des la ce înseamnă Sfânta Euharistie, să lucrăm încetul cu încetul la împlinirea poruncilor Domnului și să creștem din zi în zi în făptuirea virtuților creștine. „Deși în chip sacramental nu-L putem primi pe Domnul nostru mai mult de o dată pe zi, totuși spiritual și mintal Îl putem primi în fiecare ceas și în fiecare clipă prin lucrarea tuturor virtuților și poruncilor, și îndeosebi prin dumnezeiasca rugăciune, mai ales prin cea a minții. Fiindcă Domnul Se găsește ascuns și în virtuți și în sfintele Lui porunci; și cine face o virtute sau poruncă primește în același timp în sufletul său și pe Domnul Cel ascuns în ele, Care a orânduit să locuiască împreună cu Tatăl în cel care păzește poruncile Lui (...). Iar cuminecarea/comuniunea și unirea aceasta nu poate fi luată de nici o făptură, decât de nepăsarea noastră sau de vreo altă greșeală a noastră“ (Sfântul Nicodim Aghioritul, „Cuminecare sacramentală și cuminecare spirituală“, II, 4, apud „Împărtășirea continuă cu Sfintele Taine...“, p. 294). Împărtășirea noastră cu Sfintele Taine este limitată la o singură dată într-o zi, dar comuniunea noastră cu Hristos trebuie să fie neîntreruptă. Să lucrăm tot ceea ce avem de lucrat mulțumind lui Dumnezeu și rugându-ne să primim întărire, să ne îndreptăm gândul la El ori de câte ori avem o problemă sau un necaz,

să nu uităm să ne căim atunci când săvârșim o greșeală sau un păcat pentru că astfel păstrăm neîntreruptă comuniunea noastră cu Hristos. Fiecare faptă, gând sau cuvânt al vieții noastre trebuie să fie sfințit de această comuniune cu Hristos, astfel încât să nu ne despărțim niciodată de sursa vieții noastre.

sursa: <http://ziarullumina.ro/anul-omagial-euharistic/vei-primi-folosul-sufletesc-din-sfintele-taine>